

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urto/10/2016
Identifikačné číslo spisu:	9016898308
Dátum vydania rozhodnutia:	21.12.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9016898308.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 21. decembra 2016, v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, o odvolaní odsúdeného H. N. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. júla 2016, sp. zn. 2 Ntc 5/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného H. N. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 21. júla 2016, sp. zn. 2 Ntc 5/2016, rozhodol o tom, že podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z.z."), rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 125 Hv 39/15v, z 8. mája 2015 sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky v časti, ktorou bol štátny občan Slovenskej republiky H. N. nar. XX. G. XXXX v R., trvale bytom D. XXXXX/XX, R. - D. R., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, uznaný vinným zo zločinu ťažkej lúpeže podľa § 142 ods. 1, § 143 druhá veta Trestného zákonníka Rakúskej republiky na skutkovom základe uvedenom v predmetnom rozsudku, pričom bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. sa takto citovaný rozsudok vykoná na území Slovenskej republiky, pričom odsúdený H. N. sa podľa § 48 ods. 2 písm. a/ s poukazom na § 48 ods. 4 Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti vyššie citovanému rozsudku podal v zákonnej lehote odsúdený H. N. odvolanie, v ktorom uviedol, že nesúhlasil s výkon trestu na území Slovenskej republiky a taktiež už vyše desať rokov nemá na území Slovenskej republiky trvalý pobyt s poukázaním na nájomcu na adrese D. XXXXX/XX, R. - D. R.. Odsúdený ďalej uviedol, že je vedený na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako bezdomovec a taktiež je bez sociálnych a pracovných väzieb a bez rodiny.

Odsúdený poukázal na rozhodnutie zo dňa 10. apríla 2015, sp. zn. 127 Hv 24/15b, ktorým bol právoplatne odsúdený na 15 mesiacov nepodmienečne Krajským súdom Viedeň. Neskôr bol rozhodnutím zo dňa 8. mája 2015, sp. zn. 125 Hv 39/15v, právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výške 8 rokov a 6 mesiacov, a to Krajským súdom Viedeň, teda spoločný trest mal 9 rokov a 9 mesiacov. Odsúdený poukázal na skutočnosť, že trest ktorý vykonáva v Rakúskej republike nie je v súlade a taktiež nie je zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky a ani s Ústavou Slovenskej republiky, pričom sa dožaduje zrušenia 15 mesiacov s poukazaním na Tr. zák. Odsúdený vo svojom odvolaní poukazuje na svoju trestnú minulosť s obavou o navýšenie trestu na Slovensku, a preto s poukazaním na uvedené žiada súd o zmenu a opravenie rozsudku a ponechanie výkonu trestu v Rakúskej republike.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaného odvolania preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom dospel k takému záveru, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný (§ 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z.) rozhodol v danom prípade správne a v súlade so zákonom, pričom ani voči samotnému odôvodneniu rozhodnutia nemožno mať žiadne výhrady.

Pokiaľ ide o podklady, ktoré mal prvostupňový súd k dispozícii zo strany Rakúskej republiky, tak tieto tvorili okrem už vyššie spomínaného cudzozemského rozsudku i osvedčenie Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky zo 4. júla 2016 podľa čl. 5 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii v platnom znení (ďalej len „Rámcové rozhodnutie“) k danému právoplatnému rozsudku, či zápisnica z 19. augusta 2015, spísaná v Justičnom zariadení Stein, kde sa odsúdený H. N. vyslovil proti výkonu rozhodnutia na území Slovenskej republiky.

Z obsahu predloženého spisu zároveň vyplýva, že príslušný Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie vydal až potom, čo mu bolo v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. doručené písomné vyjadrenie prokurátorky Krajskej prokuratúry Bratislava, ktorá nezistila dôvody na odmietnutie uznania a výkonu vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu Viedeň, ktorým bol odsúdenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Prokurátorka vo svojom vyjadrení tiež uviedla, že sporné otázky výšky trestu vyriešili súdy na základe vzájomnej dohody, pričom v zmysle § 16 zákona č. 549/2011 Z.z. uviedla, že nemá námietky, aby súd rozhodol o uznaní a vykonaní predmetného rozsudku Krajského súdu Viedeň.

Čo sa týka posúdenia obojstrannej trestnosti skutkov krajským súdom, t.j. či skutky sú trestným činmi aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky (neboli tu splnené podmienky uvedené v ust. § 4 ods. 2, ods. 3 zák. č. 549/2011 Z.z.), tak s týmto sa Najvyšší súd Slovenskej republiky plne stotožňuje a v podrobnostiach preto v tejto súvislosti odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, z ktorej vyplýva, že odsúdeným spáchaný skutok je trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, nakoľko napĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže v zmysle ustanovenia § 188 ods. 1 Tr. zák.

S poukazaním na § 17 ods. 1, ods. 3, ods. 4 zákona č. 549/2011 Z.z. Krajský súd v Bratislave správne rozhodol a v súlade so zákonom, keď primerane upravil výšku trestu odňatia slobody odsúdeného na osem rokov, a to až na základe vzájomnej dohody justičných orgánov, voči ktorej nemala námietky ani prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave.

Je potrebné dať aj za pravdu, že v prípade uznávaného rozsudku neexistuje žiaden zákonný dôvod na odmietnutie jeho uznania a výkonu na území Slovenskej republiky v zmysle § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 549/2011 Z.z.

Pokiaľ ide o otázku výkonu trestu odňatia slobody, tu bolo rovnako správne rozhodnuté o tom, že odsúdený H. N. bude na území Slovenskej republiky vykonávať trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a to s poukázaním na ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a, b Tr. zák., ako aj na ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zák.

Zároveň je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že v predmetnom prípade sa súhlas odsúdeného na odovzdanie výkonu rozhodnutia do vykonávajúceho členského štátu - Slovenskej republiky nevyžaduje, keďže je štátnym príslušníkom tohto štátu, má na jeho území trvalý pobyt, čo vyplýva z odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov a navyše by tu bol aj vyhostený po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody (§ 6 ods. 3 písm. a/ zákona č. 549/2011 Z.z.).

Reagujúc na námietky odsúdeného je nevyhnutné záverom dodať, že tieto sú, ako je zrejmé už s ohľadom na skôr uvedené nedôvodné, ako aj s poukázaním na skutočnosť, že v prípade odsúdeného existuje časovo neobmedzený zákaz pobytu na základe rozhodnutia Spolkového cudzineckého a azylového úradu Regionálneho riaditeľstva Viedeň zo dňa 24. augusta 2015 číslo 1053180901/150456350 .

Z týchto dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky, majúc na zreteli ustanovenie § 29 zákona č. 549/2011 Z.z., rozhodol tak, že podané odvolanie podľa § 518 ods. 4 Tr. por. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.